

[Svend Auken]

fremlagt et gennemarbejdet forslag finansieret ved en ny afgift på al bruttoindtægt, det vil sige indkomst uden fradrag. Bruttoskatten, som kendes i vore nabolande, er langt mere retfærdig end brugerbetaling, der jo rammer de syge, børnefamilierne, pensionisterne og folk på arbejdsmarkedet med almindelige indkomster uforholdsmæssig hårdt.

Hidtil har regeringen ikke leveret overbevisende argumenter imod et sådant overskueligt og nemt system. Men lad os håbe, at der bliver tale om fremskridt på fredag.

Regeringens alternativ, finansiering gennem beskæring af dagpenge, højere a-kassekontingenter, fjernelse af fradragsret for faglige kontingenter og nødvendig befordring til arbejde, ved regeringen godt at Socialdemokratiet ikke vil gå med til. Socialdemokratiet spillede allerede i april ud med sit økonomiske oplæg »Gang i 90'erne«, og vi har været rede til løsninger lige siden. Men forhandlingerne kom sent i gang, og de har været træge. Jeg tror, at forklaringen på denne træghed i regeringens forhandlingsledelse er tosidet. Man er indbyrdes – og det er jo blevet tydeligt for enhver – branduenig regeringspartierne imellem, og der er hos regeringens højrefløj en drøm om at lave et rigtig vaskeægte sort forlig med Fremskridtspartiet.

Men det er nu engang svært overbevisende både at forhandle for at bevare og udbygge velfærdssamfundet sammen med Socialdemokratiet og samtidig gemme på muligheden for at forhandle med Fremskridtspartiet om at afvikle det samme velfærdssamfund. Før der er skabt klarhed på dette punkt, kan det kun gå trægt.

Regeringen er meget forskrækket, når det drejer sig om at flytte ideologiske hegnspele. Må jeg stiltfærdigt gøre opmærksom på, at åbningsredegørelsens skriftlige del er spækket med konservative ideologiske hegnspele: salg af gode, overskudsgivende statsinstitutioner, privatisering af arbejdsformidlingen, indførelse af patientbetaling i hele sygehusvæsenet, erhvervskontrol med gymnasiet, ødelæggelse af miljølovgivningen, en stribe af fagforeningsfjerndtlige forslag og desværre meget mere. Alle disse tidslere skal naturligvis luges væk, hvis det skal nytte med en aftale med os.

Vi vil årvågent følge lovgivningsarbejdet på disse områder og bidrage med positive løsninger i stedet for ideologiske forringelser.

Socialdemokratiet kommer ikke med et forslag om motiveret dagsorden i dag. Sidste år blev vi, som man husker, slemt hånet for et forslag om, at Folketinget skulle sige nej til højere patientbetaling for bl.a. livsvigtig medicin. Desværre tabte vi den afstemning, fordi statsministeren spillede med sine daværende muskler og gjorde sagen til et kabinetssspørgsmål.

Men tænk engang, hvis S-forslaget var blevet vedtaget! Så havde Danmark været forskånet for den mest bureaukratiske og uretfærdige medicinordning, man næsten kan forestille sig. Den ordning skal væk og det snarest!

Jeg kan love Socialdemokratiets helhjertede støtte til at løse Danmarks kæmpeproblemer med arbejdsløshed og gæld. Vi ønsker folk i arbejde og udenlandsk gæld betalt tilbage. Men det kræver en helt anden politik end den, regeringen lægger op til i sin desværre meget lidt konkrete og meget lidt konstruktive åbningsredegørelse.

Må jeg sammenfatte: Regeringens hidtidige oplæg kan desværre ikke bruges. Socialdemokratiet er parat til en løsning, hvis der sker en effektiv sænkning af arbejdsløsheden og en standsning af gældsstiftelsen.

Socialdemokratiet stiller ingen ultimative krav, men situationen stiller krav til os.

Derfor er det nødvendigt med for det første en lavere indtægtsudvikling for alle grupper end indtægtsudviklingen i udlandet. Det kræver igen sikkerhed for, at reallønnen ikke udhules ved indenlandske prisstigninger, og det kræver en endnu mere retfærdig fordeling af goder og byrder.

For det andet en effektiv pensionsopsparringsreform, der giver flere penge til investeringer, større lighed og tryghed i alderdommen og spredning af ejendomsretten.

For det tredje 30.000 flere voksenuddannelsespladser og uddannelses-, praktik- og arbejdspladser til alle unge.

For det fjerde lavere trækprocenter med bruttoskat og færre skattefiduser.

Det er måske den sidste chance for en løsning under KVR-regeringen.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Der er et enkelt punkt i hr. Svend Auken's tale, som jeg gerne vil dvæle lidt ved og bede hr. Svend Auken om at uddybe.